

Projev prezidenta republiky při jmenování ministra školství

29.6.2022 - Miloš Zeman | Správa Pražského hradu

Pane ministře, dámy a pánové,

dovolte mi, abych úvodem poděkoval před předchozímu ministru školství panu Robertu Plagovi za jím vykonanou práci, které jsem si vždy velice vážil. Víím, že to byl uznávaný odborník a že měl a má respekt školské veřejnosti.

Nominace každého ministra znamená pro prezidenta zvažování pro a proti a já jsem se svými výhradami objektivně seznámil jak pana premiéra, tak pana ministra samotného. Ale zmíním se kromě těchto výhrad také o pozitivích, aby ta bilance byla vyvážená. Začnu tedy těmi výhradami. Jsou v podstatě dvě, a v obou případech, pane ministře, Vás dostihly Vaše hříchy z mládí, jak už jsem Vám ostatně včera říkal. Tím prvním hříchem je Jan Ruml a jeho pokus studovat na Právnické fakultě Univerzity Karlovy, jíž jste byl tehdy děkanem. Dnes již zapomenutelný a zapomenutý politik Jan Ruml tehdy nedosáhl potřebného počtu bodů. To se stává. Vy jste tehdy onen limit snížil z 60 na 50 bodů a bizarním důsledkem bylo, že se ke studiu dostalo dalších 300, slovy tři sta, studentů, kteří se nevešli do předchozího vyššího limitu. To je tedy hřích číslo jedna.

Hřích mládí číslo dvě se jmenuje Váš posudek na Investiční a poštovní banku. Analýzy z tehdejší doby tvrdí, že tento posudek významně přispěl k tomu, že Česká republika musela uhradit tři miliardy sedm set milionů korun firmě Nomura, respektive její dceřiné firmě. Koneckonců posudek napsaný na hlavičkovém papíru Ústavu státu a práva, a přitom se Ústav státu a práva od tohoto posudku údajně distancoval, měl ještě jeden, pro Vás nepříjemný důsledek, a sice že Senát Parlamentu České republiky právě se zdůvodněním tohoto posudku odmítl Vaši kandidaturu na ústavního soudce.

To by tedy byla negativa. A nyní přejdeme k pozitivům. Vážím si Vaší odborné erudice, i když se domnívám, že je poněkud mimo specializaci ministra školství. Je to spíše erudice ústavního právníka. Proto jsem Vám doporučil, abyste se seznámil s problematikou regionálního školství. Zadrugé jsem v situaci, kdy údajně asi sedm oslovených odmítlo kandidovat na ministra školství. Zatřetí došlo k tomu, že za několik dnů Česká republika bude předsedat Evropské unii, a bylo by jistě nedobré, kdyby vláda nebyla kompletní. A konečně poslední důvod, dochází k tomu, že pan premiér Fiala, jehož si vážím, je zatížen určitými problémy spojenými s vládním hnutím STAN, jehož jste mimochodem členem a poslancem, a nechci mu komplikovat situaci ve věci výběru nového ministra školství.

Pane ministře, dovolte mi závěrečnou poznámku, která už se, podobně jako téma regionálního školství, bude týkat přímo Vašeho záběru či odborné náplně. Je to problematika inkluze, ke které se vyjadřuji soustavně a velmi kriticky. Pominu to, že inkluze je velice nákladná záležitost, ale to není nejsilnější argument, spíš ten nejslabší. Daleko silnějším argumentem je, že inkluze zavedla do našeho systému institut takzvaných asistentů, kteří ruší vyučování a působí velmi neorganicky v jakékoli třídě. Dovoluji si Vám připomenout, protože to určitě nevíte, že v metodických pokynech, které nechala zpracovat tehdejší ministryně školství, bylo dokonce ustanovení, že tito asistenti plus mentálně postižení žáci mají být od zbytku třídy odděleni paravánem, opakuji ještě jednou, odděleni paravánem, což samozřejmě znamená popření socializační funkce školního vzdělávání. A konečně jeden psycholog, dětský psycholog, mně řekl jednu krásnou větu, kterou jsem při těchto

příležitostech diskuze o inkluzi mnohokrát opakoval. Pro mentálně postižené dítě je, jako pro koneckonců každé dítě, potřebné, aby mělo úspěch. Ve speciální škole, kde Česká republika měla a má vynikající úroveň, to dítě úspěch mít bude. Bude v něčem první a bude mít radost ze života. V té hloupé představě inkluze se ztratí mezi ostatními takzvaně normálními dětmi, pocit úspěchu nikdy nezažije, a naopak zažije pocit šikany, protože moje maminka, která je učitelka, kdysi říkala, že největší krutost je krutost dětí. A myslím si, že šikana plus zmar v pocitu úspěchu je něco, co mě vedlo k závěru, že inkluze byla hloupý experiment, a pokud se Vám podaří dosáhnout toho, aby se na tomto poli situace změnila, budu rád.

Takže závěrem, jako každému ministrovi, vám přeji úspěch.

<https://www.hrad.cz/cs/prezident-cr/soucasny-prezident-cr/vybrane-projevy-a-rozhovory/projev-prezidenta-republiky-pri-jmenovani-ministra-skolstvi-16500>